

PISM

POLSKI INSTYTUT SPRAW MIĘDZYNARODOWYCH
THE POLISH INSTITUTE OF INTERNATIONAL AFFAIRS

NR 21/2026, 24 KWIETNIA 2026 © PISM

KOMENTARZ

Pierwszy Polsko-Francuski Szczyt Międzyrządowy w Gdańsku

Amanda Dziubińska

20 kwietnia, w ustanowionym na mocy traktatu z Nancy Dniu Przyjaźni Polsko-Francuskiej, odbył się w Gdańsku inauguracyjny szczyt międzyrządowy. Celem konsultacji było zainicjowanie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz konkurencyjności gospodarczej, a także wzmacnianie więzi społeczno-kulturalnych. Największe znaczenie mają ustalenia dotyczące współpracy wojskowej i przemysłów obronnych, a także energetyki jądrowej.

Dlaczego zwołano szczyt, kto w nim uczestniczył i jakie tematy poruszono?

Organizacja takich szczytów została zapisana w [traktacie o wzmocnionej współpracy i przyjaźni](#), podpisanym w Nancy 9 maja 2025 r. Zakłada on powołanie stałych mechanizmów współpracy międzyrządowej, w tym corocznych dwustronnych szczytów pod przewodnictwem premiera RP i prezydenta Francji, z udziałem członków rządów. Spotkania w tym formacie mają stanowić podstawowe polityczne ramy konsultacji i współpracy dwustronnej. Gospodarzem rozmów w Gdańsku był premier Donald Tusk, natomiast stronę francuską reprezentował prezydent Emmanuel Macron. Uczestniczyli w nich również przedstawiciele resortów obrony, spraw zagranicznych, kultury i energii, a także biznesu. Główne tematy rozmów obejmowały oprócz współpracy dwustronnej (zwłaszcza w zakresie zdolności obronnych, odstraszenia konwencjonalnego i nuklearnego, energetyki jądrowej, współpracy kosmicznej, półprzewodników, cyberbezpieczeństwa, infrastruktury transportowej i kultury) także wyzwania dla bezpieczeństwa europejskiego, wojnę na Ukrainie, zagrożenie ze strony Rosji oraz relacje transatlantyckie.

Co postanowiono w kwestiach bezpieczeństwa i obronności?

Premier Tusk i prezydent Macron przyjęli wspólną deklarację zapowiadającą przyspieszenie działań na rzecz europejskiej gotowości obronnej, rozwoju europejskiej bazy technologicznej i przemysłowej sektora obronnego oraz wzmacniania europejskiego filaru NATO. Ministrowie obrony Władysław Kosiniak-Kamysz i Catherine Vautrin podpisali deklarację w sprawie intencji współpracy w obszarze telekomunikacji satelitarnej, co potwierdza chęć obu stron do rozwoju partnerstwa także w domenach nowoczesnego pola walki. Oba państwa są zainteresowane wspólnymi ćwiczeniami wojskowymi i współdziałaniem sił zbrojnych. Przyjęto Plan współpracy dwustronnej na lata 2026–2028, który precyzuje kierunki wspólnych działań sił zbrojnych Polski i Francji. Deklaracja przywódców odnotowuje pierwszy udział Polski w ćwiczeniu ORION we Francji w 2026 r. oraz ponowny udział Francji w ćwiczeniu DRAGON w Polsce w 2027 r. Przemysłowy wymiar partnerstwa został potwierdzony zawarciem umowy między polską spółką RADMOR a koncernami Thales i Airbus, która ma służyć rozwojowi nowoczesnych systemów łączności.

KOMENTARZ PISM

Jakie są perspektywy współpracy energetycznej?

Rozmowy skoncentrowały się na energetyce atomowej, która dla obu państw jest instrumentem dekarbonizacji, bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności przemysłowej. Sekretarz stanu w Ministerstwie Energii i pełnomocnik rządu ds. strategicznej infrastruktury energetycznej Wojciech Wrochna oraz wiceminister energii Francji Maud Brégeon podpisali deklarację o współpracy energetycznej. Przewiduje ona działania na rzecz korzystniejszych warunków regulacyjnych i finansowych dla cywilnej energetyki jądrowej w UE. Polska i Francja opowiadają się za stabilną i przewidywalną polityką publiczną, szybszymi procedurami pomocy publicznej, większym wykorzystaniem funduszy unijnych, wspieraniem długoterminowych zobowiązań umownych oraz zacieśnianiem współpracy w ramach europejskiego Sojuszu Jądrowego. Współpraca bilateralna ma objąć europejski łańcuch wartości sektora jądrowego – nie tylko budowę elektrowni, lecz także rozwój kompetencji przedsiębiorstw, udział firm w projektach, wymianę wiedzy, zaplecze wykonawcze, usługi inżynieryjne, bezpieczeństwo, eksploatację i obsługę infrastruktury jądrowej. Francja pozostaje aktywnym uczestnikiem rozmów na temat budowy drugiej elektrowni jądrowej w Polsce. Oba państwa zamierzają ponadto rozwijać współpracę w obszarze nowych technologii jądrowych, w tym małych reaktorów modułowych. Istotne jest też uwzględnienie w deklaracji intencji opracowania projektu wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI) dotyczącego innowacyjnych technologii jądrowych, który mógłby zostać wstępnie zgłoszony Komisji Europejskiej w 2027 r.

Jakie dodatkowe obszary współpracy wskazano w deklaracji przywódców?

Deklaracja obejmuje także inne dziedziny współpracy. W obszarze gospodarki strony poparły uproszczenie regulacji, pogłębienie jednolitego rynku, rozwój unii oszczędności i inwestycji oraz ukierunkowane i proporcjonalne preferencje europejskie w sektorach strategicznych. Wpisuje to relacje polsko-francuskie w szerszy proces zwrotu UE ku bezpieczeństwu gospodarczemu i aktywnej polityce przemysłowej. W praktyce oznacza to próbę powiązania wydatków obronnych, energetycznych i infrastrukturalnych z europejskimi łańcuchami wartości oraz ograniczaniem zależności strategicznych. Deklaracja zakłada m.in. współpracę w obszarze półprzewodników, zwłaszcza komponentów dla energetyki jądrowej, obronności i kosmosu, w tym na bazie współpracy CEA-Leti z polskim CEZAMAT-em. Wskazuje również na współpracę przy rozwoju infrastruktury ładowania pojazdów elektrycznych,

tankowania wodoru oraz cyberbezpieczeństwa systemów transportowych i energetycznych. W obszarze odporności Polska i Francja zapowiedziały współpracę przeciwko zagrożeniom hybrydowym, zagranicznym manipulacjom informacyjnym, ingerencjom w procesy demokratyczne, cyberatakami oraz przestępczości zorganizowanej. Deklaracja przewiduje także możliwość dalszego wzmacniania unijnych reżimów sankcyjnych.

Jakie jest znaczenie szczytu dla relacji polsko-francuskich?

Szczyt międzyrządowy był pierwszym testem instytucjonalizacji traktatu – przejścia od deklaracji politycznej do planów resortowych, projektów przemysłowych i wspólnego pozycjonowania w UE. Partnerstwo z Polską wzmacnia wiarygodność francuskiej polityki wobec Europy Środkowo-Wschodniej i wschodniej flanki NATO, a także zwiększa zdolność UE do uzgadniania stanowisk w sprawach obronności, sankcji wobec Rosji, wsparcia Ukrainy, polityki przemysłowej i bezpieczeństwa gospodarczego. Polsko-francuska współpraca wojskowa może objąć szerszy katalog zdolności istotnych dla europejskiej gotowości obronnej. Francja, mająca rozbudowane zdolności satelitarne i kosmiczne, jest dla Polski partnerem, który może wzmocnić jej kompetencje technologiczne i odpowiedzieć na potrzeby modernizacyjne. Polska jest przez Francję traktowana jako partner gwarantujący wspólny rozwój europejskiej architektury bezpieczeństwa. Plan współpracy dwustronnej na lata 2026–2028 może sprzyjać większej regularności kontaktów wojskowych, lepszej koordynacji ćwiczeń oraz pogłębieniu interoperacyjności. Współpraca między przemysłami zbrojeniowymi daje Polsce możliwość wzmacniania krajowego potencjału technologicznego, rozwijania kompetencji w dziedzinie łączności wojskowej i udziału w zaawansowanych łańcuchach współpracy z dużymi europejskimi koncernami. Ważne będzie przełożenie relacji z Francją na udział polskich firm w projektowaniu i produkcji oraz na wzrost autonomii technologicznej. Z francuskiej perspektywy jest to sposób na obecność jej przemysłu w Polsce oraz budowanie wspólnych projektów w ramach europejskich instrumentów obronnych. Współpraca w zakresie energetyki jądrowej może zwiększyć dostęp Polski do wiedzy technologicznej, doświadczeń regulacyjnych i zaplecza badawczo-rozwojowego. Polsko-francuskie zbliżenie wzmacnia unijną koalicję państw opowiadających się za traktowaniem energetyki jądrowej jako elementu dekarbonizacji, bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności przemysłu. Może się to przełożyć na wzmocnienie roli energetyki jądrowej w przyszłych instrumentach UE.